

[Lorentzen.]

ca. 6 pct. Det vil altså sige, at vi som udgangspunkt har nogle tal, der er lave i den forstand, at arbejdsledigheden har været meget ringe. Man kunne så spørge sig selv — og naturligvis må man stille sig det spørgsmål — hvordan vil tallene blive, når vi engang får andre vilkår? Vi har jo ikke garanti for, at de højkonjunkturer, hvorunder vi lever, kan fortsætte; vi kommer måske til at gå den anden vej i hvert fald en overgang. Det er ligegyldigt, om regeringen hedder Kampmann eller den hedder Erik Eriksen, for enhver regering kan komme ud for en nedgang i konjunkturerne, det må man regne med.

Af disse 33 mill. kr. betaler staten altså de 22 mill. kr. og kommunerne de 5 mill. kr.; og de 6 mill. kr. er tænkt lagt på arbejdsgiverne, idet bidraget for helårsarbejdere i industri og håndværk i byerne forhøjes fra 38 kr. til 45 kr. årlig. Nu hører jeg ikke til dem, der mener, at arbejdsgiverne ikke har et betydeligt ansvar over for den arbejdstab, de har og skal bruge. Men for at vide, om Danmark pålægger arbejdsgiverne for meget i forhold til, hvad der pålægges arbejdsgivere i de seks andre lande, som er inde i det område, som vi kommer til at tage hensyn til, nemlig frihandelsområdet, er det nødvendigt, at vi får en undersøgelse, en dybtgående undersøgelse af, hvor meget arbejdsgiverne i Danmark betaler pr. medlem til det offentlige af den ene eller den anden art, og hvor meget de betaler i de andre lande. Jeg tror, det er nødvendigt. Jeg ved godt, det bliver svært at få det rigtige sammenligningsgrundlag, men jeg tror, det kan gøres. Jeg har ladet mig fortælle, at i andre lande betales væsentlig mindre; men jeg ved ikke, om det er rigtigt, og jeg synes, vi har krav på at få en undersøgelse af dette spørgsmål. Det er oplyst, at de samlede udgifter for 1958-59 til arbejdsløshedsunderstøttelse var 266,7 mill. kr., og heraf, må man jo sige kort og godt, betaler arbejderne de 88 mill. kr. gennem deres kontingent, og så har de ca. 13 mill. kr., der skyldes renteindtægt af forskellig art.

Mit parti mener ikke, at vi kan støtte det foreliggende lovforslag. Det skal i hvert fald ændres på meget væsentlige punkter, og særlig må man ind på, om man ikke

kan dele arbejdsløshedskasserne på en anden måde end hidtil. Derfor kan jeg ikke tilsige mit partis medvirken på det foreliggende grundlag, men vil man ind i en virkelig dybtgående realitetsdrøftelse, så vil vi være parat, og vi vil også søge efter evne at medvirke til en mere tilfredsstillende løsning.

Forslaget til lov om ændring i lov om kommunale beskæftigelsesudvalg er heldigvis meget kortfattet, og jeg kan anbefale det omtrent med den samme begrundelse som det ærede medlem hr. Peter Ravn.

Lovforslaget om ydelse af ekstraordinær hjælp til langvarigt arbejdsløse fremsat af det ærede medlem hr. Alfred Jensen m. fl. giver mig ikke anledning til at komme med yderligere bemærkninger.

Asger Jensen: Hvis det foreliggende lovforslag bliver til lov, vil det betyde, at velfærdsstaten fejrer nye triumfer. Hvis lovforslaget gennemføres, betyder det, at der skal udredes yderligere 36 mill. kr., og heraf skal staten og kommunerne udrede 27 mill. kr.

De nugældende understøttelsessatser i arbejdsløshedskasserne har været reguleret efter pristallet, men det vil man altså, som det fremgår af lovforslaget, ikke lade sig nøje med. Det er utvivlsomt rigtigt, at lønningerne er steget mere end arbejdsløshedsunderstøttelsen. Men med den højere levestandard, som disse lønninger er udtryk for, må det være naturligt, at den eventuelle højere arbejdsløshedsunderstøttelse skaffes til veje ad forsikringsmæssig vej. Det synes også, som om den højtærede socialminister har været inde på denne tankegang, idet lovforslaget går ud på, at understøttelsessatserne forhøjes til en vis grænse med bibeholdelse af den sædvanlige refusion; endvidere gives der kasserne adgang til at forhøje dagpengene med indtil 12,5 pct. ud over maksimumsbeløbene, men det sker da uden refusion for udgifterne.

Det er også et spørgsmål, om tidspunktet, med den store beskæftigelse, vi har i øjeblikket, er rigtigt valgt til at foretage en forhøjelse, idet der stadig væk ikke bør være nogen tvivl om, at det kan betale sig at arbejde. Jeg skal derfor heller ikke gøre nogen kritiske bemærkninger om den udvidede adgang til flyttehjælp, idet det er